Td 021_20

Κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
κει πήρε λύκους το παιδί κει πή- ’κεί πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρε λύκους το παιδί κει πή- κει πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρεν το Γιαννάκη.
Χίλιοι πιζοί τον κυνηγούν ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
χίλιοι πεζοί τον κυνηγούν ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι.
Κι το παιδί που σύντυχε ν απ’ του απ’ του λύκου ντο στόμα
ν απ’ του απ’ του λύκου ντο στόμα
κι το παιδί που σύντυχε ν απ’ του απ’ του λύκου ντο στόμα
ν απ’ του απ’ του λύκου ντο στόμα.
Ν άφησ’με μάνη μ’ κι ας μι φάει ν άφ’κε- ν άφ’κες με κι ας μι φάει
ν άφ’κε- ν άφ’κες με κι ας μι φάει
ν άφ’κες με μάνη μ’ κι ας μι φάει ν άφ’κε- ν άφ’κες με κι ας μι φάει
ν άφ’κε- ν άφ’κες με κι ας μι φάει.
Κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
μόν’ μάνα του τον ζύγωσι μόν’ η μά- μόν’ η μάνα τον ζυγώνει
μόν’ η μά- μόν’ η μάνα τον ζυγώνει
κανένας δεν τους ζύγωνι μόν’ η μά- η μάνα τον ζυγώνει
η μά- η μάνα τον ζυγώνει.
Ν άφ’κες με λύκε μ’ το παιδί ν άφ’κε- ν άφ’κες με του Γιαννάκη
ν άφ’κε- ν άφ’κες με του Γιαννάκη.

Κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δράκου ντα λιβάδια
κει πήρε λύκους το παιδί ’κεί πήρεν το Γιαννάκη.
Χίλιοι πιζοί τον κυνηγούν ντρακόσοι γκαβαλάροι

κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ οι καβαλάροι.
Κι το παιδί που σύντυχε ν απ’ του λύκου ντο στόμα.
Ν άφησ’με μάνη μ’ κι ας μι φάει ν άφ’κες με κι ας μι φάει.
Κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς δεν τους ζυγώνει
μόν’ μάνα του τον ζύγωσι μόν’ η μάνα τον ζυγώνει
Ν άφ’κες με λύκε μ’ το παιδί ν άφ’κες με του Γιαννάκη.